

*Dit document maakt deel uit van een kunstzinnig experiment en wordt uitgegeven onder het pseudoniem: **DeSider-0**.*

Dat experiment is een onderzoek naar mijn mens-zijn. Met nadruk maak ik hierbij kenbaar dat elk creatief resultaat van dat kunstzinnige experiment beschouwd moet worden als een vervormde weergave van 'het werkelijke'. Die creatieve resultaten worden door mij vervolgens gebruikt om mij 'tegen af te zetten' bij een methode er achter te komen hoe 'het werkelijke' eventueel is te ontdekken.

*Zo'n creatief resultaat is bijvoorbeeld het bedenken en beschrijven van een vermoeden van een basisprincipe van de natuur. Een vermoeden dat ik aanduid als 'Adaptivisme'. Zie de website: www.desider-o.nl , waar in het kunstzinnige experiment 'Het Drieluik-0 de 2°' via de inhoudsopgave van het "**Webboek-0**", op de pagina "**I°V Bijlagen**" onder "**A 1.Adaptivisme**" de brochure '**Adpativisme**' is te downloaden.*

*Het gedachteproces dat in dit document wordt beschreven is een weerslag van de hierboven aangehaalde methode, een poging Kunst, Filosofie en Wetenschap tot een synthese te brengen. Op de webpagina **I°I.1. Adaptivisme** van de website: www.desider-o.nl , paragraaf **I°I.1.h. Praktijk**, wordt onder andere naar dit document verwezen. Andere documenten waarnaar in de tekst wordt verwezen zijn ook onder "**I°V Bijlagen**" via de inhoudsopgave van het "**Webboek-0**" te bereiken.*

INLEIDING

Zoals op de website (zie kader hierboven) is te lezen staat 'Adaptivisme' voor een verondersteld basisprincipe van de natuur. Een principe dat werkzaam is in zowel het, misschien wel oneindig, kleinste deel ervan, als in welk grootste verband dan ook en dat in een verder als onbepaald, onbegrensd en oneindig veronderstelde natuur eventueel is te ontdekken. Een basisprincipe als een verondersteld kenmerk van een natuur die tot nu toe door de mens ongekend is. Een natuur die daardoor ook als 'totaliteit' vooralsnog verborgen ligt achter de grenzen van onze perceptie. Niet alleen in de toekomst en het verleden, maar ook op elk te onderscheiden moment in het Nu. En omdat het uitgangspunt van het Adaptivisme ook is dat de mens geheel één is met de natuur, er deel vanuit maakt en er volledig door bepaald wordt, werkt dat veronderstelde principe dan ook door in het voelen, denken, leren en handelen van de mens. Dat houdt dan ook in dat hoe de natuur met het veronderstelde basisprincipe is ook uit het voelen, denken, leren en handelen van de mens herleid zou moeten kunnen worden.

Voorlopig aannemend dat er een basisprincipe in de natuur bestaat, is **DeSider-0** de uitdaging aangegaan door middel van kunstzinnige experimenten het denken te overdenken in een poging een punt van de sluier, die als een vermoeden over 'het werkelijke' ligt, te kunnen optillen. Als er wat te ontdekken valt, is de verwachting slechts eventueel een aanwijzing te vinden voor het bestaan van zo'n principe en niet het dan dus blijkbaar werkelijke principe in kaart te kunnen brengen.

Gedachteproces

Toen van een vriend van mijn oudste dochter op 28 februari 2011 vijfenveertig (45) jaren van zijn leven gingen verstrijken, herkende ik in de cijfers waarmee dat getal is gevormd een door mij veronderstelde getalswaarde die verbonden is aan het eveneens door mij veronderstelde basisprincipe van de natuur.

Mijn aanname is bijvoorbeeld dat een door de mens waarneembare 'toestand' van de natuur, zoals de Post-Nu fase (symbool i-tilde: $\tilde{I}$) als deel van een verondersteld basisprincipe, een 'grootheid' is die een numerieke waarde heeft van ($4 < \tilde{I} < 5$). En dat bij het wiskundig uitdrukken van elke verzameling (verzamelingen in verzamelingen, enz.) in de voor de mens waarneembare natuur, hoe uitgebreid ook en die, adaptivistisch opgevat, altijd zal bestaan uit de verschillende berekeningsmethoden van optellen, aftrekken, delen, vermenigvuldigen, enz., van...

...een waarde van één (1) en het adaptivistisch opgevatte kleinste samengestelde getal (symbool i-macron $\tilde{I}$) drie plus één (3+1) = $\tilde{I} < \tilde{I} < 5$...

...altijd een waarde ($1 < x < 2$) zal moeten worden opgeteld om een overeenstemming te kunnen ervaren met de feitelijke natuur. De natuur kent geen afrondingen !

Dus een voor de mens waarneembare natuur met een onbepaalde méérwaardigheid van toenemende complexiteit bestaand uit verzamelingen van verzamelingen.

Als **DeSider-O** hoop ik nog te kunnen gaan werken aan een nieuw, adaptivistisch rekensysteem met deze getalsgroepen om het complexe waarneembare in adaptivistisch bepaalde waarden uit te kunnen drukken.

Zie verder het later opgestelde document " **Natuur**, adaptivistisch uitgedrukt in waarden ".
 (Bestand: 150215_Natuur_Cijfers.ods)

Het betreffende getal is dus:

45

Dat getal is dus samengesteld uit de cijfers:

4 en 5

Ik nam mij voor, als een verjaardagsattentie, een adaptivistisch cijfergedicht voor de vriend van mijn dochter te maken en bedacht dat de som =:

$$\begin{aligned}
 4 + 5 &= 9 = \\
 (3+1) + (1+(3+1)) &= \tilde{I} + (1+\tilde{I}) \\
 \text{of} \\
 (1+(((3+1)-1) \times 1)) + (1+(1+(((3+1)-1) \times 1))) &= (((3+1)-1) \times 1) \times (((3+1)-1) \times 1) = \\
 ((\tilde{I}-1) \times 1) \times ((\tilde{I}-1) \times 1) &= 3 \times 3
 \end{aligned}$$

Maar ook dat de vermenigvuldiging =:

$$\begin{aligned}
 5 \times 9 &= 45 = \\
 (1+(1+(((3+1)-1) \times 1))) \times ((3+1)-1) \times ((3+1)-1) &= (1+(1+(\tilde{I}-1))) \times (\tilde{I}-1) \times (\tilde{I}-1) = \\
 (1+(1+(3))) \times 3 \times 3 &
 \end{aligned}$$

Echter voor het beoogde 'cijfergedicht' besloot ik eerst verder te gaan met natuurlijke getallen en de eerste berekeningsmethode, de optelling. Ik herrinnerde mij de optelreeks uit de getaltheorie, waarbij elk volgende getal de som is van de twee voorgaande getallen. De naam voor die reeks viel mij nog niet te binnen.

Dus, voortbouwend op het getal 45, wat komt er voor en na 4 en 5 in zo'n reeks ?

1 , 4 , 5 , 9

Vervolgens dacht ik aan een samenstel van deze beperkte reeks met omkering op een x- en y-as, met het getal 45 op de kruising:

				1					
				4					
				5					
				9					
1	4	5	9	45	9	5	4	1	
				9					
				5					
				4					
				1					

Dit bracht mij op dat moment geen nieuw inzicht, dus ging ik de reeks verder na:

1 , 4 , 5 , 9 , 14 , 23 , 37 , etc.

Toen zag ik dat het getal 14 is samengesteld uit de eerste twee cijfers 1 en 4 in de reeks.

Net als bij het begin van dit verhaal het getal 45 boven de cijfers staat waaruit het getal is samengesteld, plaatste hij daarna het getal $14((1 \times 10) + 4)$ boven 1 en 4, $45((4 \times 10) + 5)$ boven 4 en 5, $59((5 \times 10) + 9)$ boven 5 en 9, maar ook $104((9 \times 10) + (1 \times 10) + 4)$ boven 9 en 14, $163((14 \times 10) + (2 \times 10) + 3)$ boven 14 en 23:

		14		45		59		104		163		etc.
1		4		5		9		14		23		etc.

Een samenstelling van twee cijfers tot een getal, bijvoorbeeld 1 en 4 wordt 14, wordt een permutatie genoemd. Zie bijvoorbeeld <http://nl.wikipedia.org/wiki/Permutatie>. Ik zag ook dat in deze permutatiereeks ook bij de gepermuteerde rij, dus 14-45-59-104-163-etc., elk volgende getal eveneens een som van de voorgaande twee getallen was,

Vervolgens bedacht ik dat de reeks 1, 4, 5, 9, 14, haaks op een zelfde reeks geplaatst kon worden en er ook een vierkant van gemaakt kon worden.

Ofwel een vlechtwerk:

	etc.				
	14			1	
1	,	4	,	5	,
				9	,
	9				14
				4	etc.
	,			,	
	5			5	
	,			,	
	4			9	
etc.	14	,	9	,	5
				4	,
	1				1
				14	
				etc.	

Daarna werd ik nieuwsgierig naar uitbreiding van de reeks buiten het vierkant.

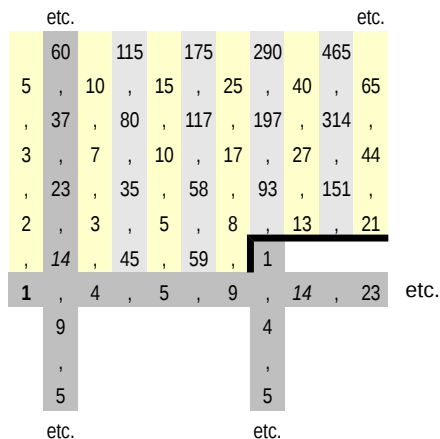
Na aanvulling van de cijfers waaruit de volgende getallen in de reeks zijn samengesteld: 23, 37, 60, enz., ontdekte ik ook dat de cijfers waaruit alle bovenliggende getallen zijn samengesteld zo'n optelreeks vormden, dus *verticaal* 1, 2, 3, 5, enz. en 4, 3, 7, 10, enz.

	60				
5	,	10			
37					
3	,	7			
23					
2	,	3			
14				1	
1	,	4	,	5	,
				9	,
	9				14
				4	23
	,			,	37
	5			5	60
etc.				etc.	

Voor ruimtebesparing heb ik hier niet het hele vierkant aangevuld, maar slechts een kwart.

Dit is voor het vervolg van het verhaal zo aangehouden.

Toen werd ik nieuwsgierig naar alle andere getallen en of de cijfers waaruit die getallen zijn samengesteld ook een optelreeks zouden vormen.

En inderdaad was dat het geval. Het cijfer 1 van de haaks erop staande reeks zat echter wel in de weg.

Maar niet alleen verticaal klopten alle optellingen, ook horizontaal !!!

En tegelijk ook van alle cijfers en getallen waaruit het bovenliggende getal in elke volgende rij is samengesteld.

Er is een orde tot in het oneindige !!!!!

Anders gezegd:

Bepaalde getallen die met een bepaalde reeks tot elke andere reeks in een spiraaldiagram in relatie tot elkaar staan, kunnen vanuit het oneindige door aftrekking tot een bepaald en laagste cijfer van een grondreeks worden teruggebracht.

In dit geval tot 1.

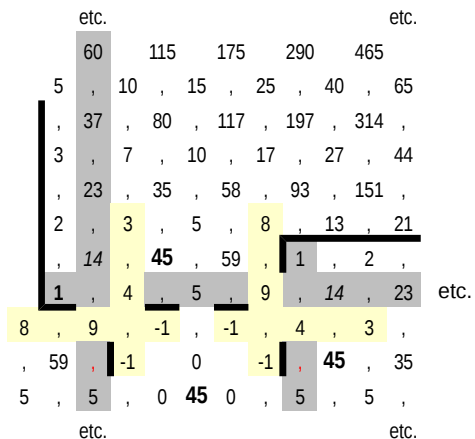
Via wikipedia kwam ik weer te weten dat de reeksen waren gebaseerd op de rij van Fibonacci (Zie ook http://nl.wikipedia.org/wiki/Rij_van_Fibonacci):

0 , 1 , 1 , 2 , 3 , 5 , 8 , 13 , 21 etc.

In het binnenste vierkant ontbraken nog een aantal getallen. Ik heb dat zodanig ingevuld dat rijen werden afgesloten (- -). Door alleen in de hoeken op de reeksen aan te sluiten met een hulpgetal -1, werden andere reeksen zoals beginnend met 45 afgesloten.

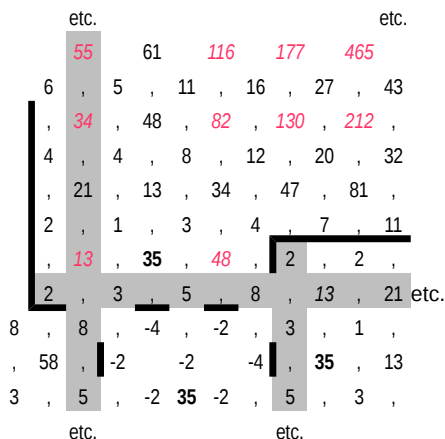
In het midden was een vrije positie waar ik het getal 45 kon plaatsen en dat verwees naar het eerste getal van een reeks permutaties dat werd afgesloten. Dus 45, de verjaardag van de vriend van mijn dochter.

Ofwel het eerste afgesloten getal dat daarmee symbool staat voor alle jaren die voorbij zijn in het leven.

Zie ook op de websitepagina "I'V Bijlagen" onder "**C 1.Cijfergedicht**" het document: "**Cijfergedicht 45**" (volledig vlechtwerk) .

Wanneer ik , andere verjaardagen in gedachte, echter probeerde voor het getal 45 een ander getal te kiezen, bijvoorbeeld 35, dan klopte niet alles meer !! Het getal 13 is bijvoorbeeld niet samengesteld uit de cijfers 2 en 3 (zie verder niet kloppende getallen schuingedrukt).

Er is hier wanorde tot in het oneindige.

Blijkbaar ontstaan alleen tot één getal aftelbare getallen in spiraaldiagrammen als in een grondreeks een getal voorkomt dat is samengesteld uit cijfers die ook in de grondreeks voorkomen, zoals 1 , 4 en 14.

Vervolgens ben ik alle mogelijke optelreeksen af gaan zoeken naar dergelijke voorvallen.

Zie op de websitepagina "I'V Bijlagen" onder "**R 1. Recursie benadert Guldensnede**" het document: '**DeSider-O Elementen**'.

Het blijkt dan dat in een orderlijk systeem van Fibonacci-achtige reeksen, combinaties van een getal en de cijfers waaruit het is samengesteld in een zelfde reeks, willekeurig voorkomen.

Situaties van 'orde' liggen 'wan-orderlijk' ingebed in een andere 'orde'

Met een andere Fibonacci-achtige reeks, gebaseerd op de cijfers 4 en 7 met de permutatie 47, kon ik toen bijvoorbeeld het cijfergedicht 81 maken.

Zie op de websitepagina "I'V Bijlagen" onder "**C 1.Cijfergedicht**" het document: '**Cijfergedicht 81**'.

Ook in dit gedicht waren alle rijen (dus ook de permutaties), horizontaal en verticaal gebaseerd op Fibonacci-achtige reeksen.

Alle getallen waren met elkaar aftelbaar verbonden. In dit geval tot het getal 4.

Zo lang mij niet duidelijk is dat iemand anders al deze bovengenoemde bijzonderheden al eerder dan 18 juli 2011 heeft vastgesteld, noem ik:

- deze spiraaldiagrammen: **DeSider-O-Diagrammen**,
alle getallen die een DeSider-O-Diagrammen mogelijk maken (vlechtwerk) en alle getallen die er uit
- voortkomen: **DeSider-O-Elementen**,
alle Fibonacci-achtige-rijen waar deze elementen in voorkomen plus alle rijen die in de DeSider-O-
- Diagrammen ontstaan: **Rijen (of reeksen) van DeSider-O**.

Ik heb een overzicht gemaakt van een voorlopig aantal Fibonacci-achtige rijen waarin 'DeSider-O-Elementen' in voorkomen, beginnend met drie definities van respectievelijk 'DeSider-O Getal', '-Element' en '-Reeks'.

Zie op de websitepagina "I'V Bijlagen" onder "**R 1. Recursie benadert Guldensnede**" het document: '**DeSider-O Getallen en Reeksen**' .

Vervolgens herinnerde ik mij dat ik ergens gelezen had dat de verhouding tussen de opeenvolgende getallen , volgende staat tot voorgaande in de fibonacci-rij, verderop in de rij de guldensnede benadert:

Guldensnede: $(\sqrt{5} + 1) / 2 = 1.6180339887$ of $2 / (\sqrt{5} - 1) = 1.6180339887$

0
1 / 0 =
1 / 1 = 1
2 / 1 = 2
3 / 2 = 1,5
5 / 3 = 1,666666667
8 / 5 = 1,6
13 / 8 = 1,625
21 / 13 = 1,6153846154
34 / 21 = 1,619047619
55 / 34 = 1,6176470588
89 / 55 = 1,6181818182
enz.

Dus vroeg ik mij af of dat ook zou gelden voor de 'Rijen van DeSider-O'.
 En inderdaad blijkt dat het geval.

De conclusie is dat die eigenschap van benadering van de Guldensnede verbonden is met het principe van de rij dat elk getal de som is van de twee voorgaande.

Door weer een bezoek aan wikipedia kwam ik te weten dat dit principe 'recursie' wordt genoemd. Zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Recursie> .

Zieop de websitepagina "I'V Bijlagen" onder "**R 1. Recursie benadert Guldensnede**" de documenten:

- **Fibonacci reeks,**
- **DeSider-O reeks d47,**
- **idem d14,**
- **OEIS nummer A022096**
- **idem A022400**

(Bestand: 110310_Recursie_Guldensnede.xcl, Blad: Fib, d47, d14, A022096 en A022400)

De eigenschap van **benadering van de Guldensnede** is dus niet zozeer **gekoppeld aan** de Fibonacci-rij, maar aan **het principe van 'recursie'**.

En het aftelbaar zijn vanuit het oneindige in een DeSider-O Diagram, zoals op pagina 4 hiervoor werd opgemerkt, is overigens een specifieke eigenschap van elk kruisdiagram.

Voor zover ik heb kunnen na gaan wordt in de literatuur betreffende recursie geschreven over 'natuurlijke positieve getallen'.

Nieuwsgierig naar het effect met negatieve getallen heb ik een kruisdiagram gemaakt.

Dus via vier secties met recursie-rijen, vanaf rechts naar boven tegen de wijzers van de klok in, met verschillende getal-rijen, rechtsboven alleen positief.

Zie bijvoorbeeld het volgende kruisdiagram gevormd met de Fibonacci-reeks (tot nul):

0	1	1	2	3	5	8	13	21
10	1	11	12	23	35	58	93	
1	0	1	1	2	3	5	8	13
-9	10	1	11	12	23	35	58	
-1	1	0	1	1	2	3	5	8
19	-9	10	1	11	12	23	35	
2	-1	1	0	1	1	2	3	5
-28	19	-9	10	1	11	12	23	
-3	2	-1	1	0	1	1	2	3
47	-28	19	-9	10	1	11	12	
5	-3	2	-1	1	0	1	1	2
-75	47	-28	19	-9	10	1	11	
-8	5	-3	2	-1	1	0	1	1
122	-75	47	-28	19	-9	10	1	
13	-8	5	-3	2	-1	1	0	1
-197	122	-75	47	-28	19	-9	10	
-21	13	-8	5	-3	2	-1	1	0

In een 'DeSider-O Diagram' ontstaat vervolgens een specifiek bij het 'DeSider-O Getal' behorende draai-symmetrie (combinatie van vijf getallen). Zie de documenten:

"Rekursie Kruisdiagram, DeSider-O getal (1, 4,) 14 (2, 3,)". Bestand:

- 110310_Rekursie_Kruising_14.xcl

"Rekursie Kruisdiagram, DeSider-O getal (4, 7,) 47 (7, 6,)". Bestand:

- 110310_Rekursie_Kruising_47.xcl

En weer via wikidiedia kwam ik er achter dat een 'DeSider-O getal' behoort tot de groep van figuratieve getallen. Zie http://nl.wikipedia.org/wiki/Figuratief_getal .

Restte nog een juiste definitie te vinden voor een **DeSider-O Diagram**:

Een 'DeSider-O Diagram' is een spiraaldiagram, dat centraal bestaat uit vier in elkaar vervlochten 'DeSider-O Reeksen', die elkaar zodanig al rondgaande vier maal kruisen dat het 'DeSider-O Getal' in elke reeks als permutatie van de eerste twee getallen in de reeks boven die getallen staan.

Zo ontstaan vier kwadranten met een stapeling van afwisselend twee soorten recursie-reeksen:

- door permutatie verkregen horizontale recursie-reeksen en
- door recursie verticaal verkregen getallen in horizontale recursie-reeksen.

Maar ook drie-dimensionaal blijkt in alle horizontale en verticale reeksen die ontstaan recursie mogelijk. Alle acht ribben van een kubus zij hier DeSider-O Reeksen. Alle ruimten boven de vlakken van de kubus zijn dan vanaf de vlakken haaks daarop en evenwijdig eraan van voor naar achter gevuld met recursie-reeksen.

Tot in het oneindige! Zo'n kubus noem ik een : **DeSider-O Kubus, als zwarte gaten in het recursie-universum.**